

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	246
Land:	Eritrea
Kilde:	Lifos. Migrationsverket
Titel:	Landrapport Eritrea
Udgivet:	15. december 2015
Optaget på baggrundsmaterialet:	12. august 2016

2015-12-15
Version 1.0

Landrapport Eritrea

Om rapporten

Denna rapport är skriven i enlighet med EU:s allmänna riktlinjer för framtagande av landinformation (2008). Den är sammanställd utifrån noggrant utvalda och allmänt tillgängliga informationskällor. Alla använda källor refereras. Informationen har noggrant granskats, utvärderats och bearbetats under en begränsad tid. Sammanställningen gör inte anspråk på att vara uttömmande och bör inte tillmätas exklusivt bevisvärde i samband med avgörandet av ett enskilt ärende.

Om en specifik händelse, person eller organisation inte nämns i rapporten innebär inte detta att händelsen inte har ägt rum, eller att personen eller organisationen inte existerar. Informationen i rapporten återspeglar inte nödvändigtvis Migrationsverkets officiella ståndpunkt i en viss fråga och det finns ingen avsikt att genom rapporten göra politiska ställningstaganden.

Nedanstående landinformation har beställts av Migrationsverkets rättschef för bedömning vid ett rättsligt ställningstagande. Användaren uppmärksammas på att det kan finnas rapporter kring specifika ämnen, vilka kan erbjuda fördjupning och kompletterande information. Vidare bör användaren alltid söka efter aktuell och relevant landinformation via Migrationsverkets rätts- och landinformationssystem (www.migrationsverket.se/Lifos)

Innehåll

1.	English Summary	4
2.	Sammanfattning	4
3.	Bakgrund och källkritiska betraktelser.....	5
4.	Allmänt om situationen i Eritrea	6
5.	Nationaltjänsten.....	7
5.1.	Nationaltjänstens struktur och innehåll	7
5.1.1.	Tjänstgöring inom militären.....	10
5.1.2.	Tjänstgöring inom det civila	11
5.2.	Bestraffning av personer som undanhåller sig eller deserterar från nationaltjänsten	12
5.3.	Familjemedlemmar till personer som undanhåller sig och deserterar från nationaltjänsten	14
5.4.	Lifos kommentar	14
6.	Folkarmén	15
6.1.	Lifos kommentar	17
7.	Illegal utresa	18
7.1.1.	Bestraffning för illegal utresa.....	20
7.1.2.	Lifos kommentar	21
8.	Asylansökan/verkställighet/återvändande.....	22
8.1.1.	Lifos kommentar	24
9.	Rapportering gällande krigs- och människorättsbrott	24
10.	Källförteckning	26

1. English Summary

Initially, the report provides a brief overview of the situation in Eritrea. Subsequently, more detailed information on issues central to asylum examination is presented. In some areas, the available country of origin information is not unambiguous. The report covers the Eritrean National Service, the People's Army militia, illegal exits, forced returns, and rejected asylum seekers. It also discusses possible punishment related to these topics. In its final section, the report sheds more light on human rights violations and war crimes.

2. Sammanfattning

Situationen för mänskliga rättigheter fortsätter att vara djupt bekymmersam i Eritrea med rapporter om utbredda och svåra rättighetskränkningar begångna av landets regering. De vanligaste övergreppen inkluderar tjänstgöring inom nationaltjänst på obestämd tid, tvångsarbete, tortyr, frihetsberövanden och annan omänsklig och förnedrande behandling. Därtill är fängelseförhållandena i landet extremt svåra. Tjänstgöring inom Eritreas nationaltjänst är i praktiken på obestämd tid och omfattar ofta många år i stället för de 18 månader som lagen förskriver. Eritreas regering uppger att man beslutat att normalisera nationaltjänsten. Det återstår dock att se huruvida en återgång till 18 månaders tjänstgöring kommer att genomföras i praktiken. De flesta källor uppger att personer som deserterar och undanhåller sig från nationaltjänsten riskerar hård bestraffning som kan innefatta tortyr och annan kränkande behandling. Det finns samtidigt viss information som indikerar att bestraffningen är betydligt mildare än tidigare. Det förefaller vara stor skillnad mellan att tjänstgöra inom militären och inom den civila sektorn under nationaltjänsten både vad gäller levnadsförhållanden och straffåtgärder.

Sedan 2012 har den eritreanska regeringen etablerat milisen folkarmén. Landinformationen om folkarmén är begränsad, men alla som inte tjänstgör inom militären i nationaltjänsten tycks kunna bli inkallade och den övre åldersgränsen förefaller vara omkring 70 år. Flera källor rapporterar om bestraffning av personer som undanhållit sig tjänstgöring.

Ett stort antal personer fortsätter att fly från Eritrea varje månad. Majoriteten lämnar landet illegalt, eftersom de är i ålder för tjänstgöring inom nationaltjänsten och det då är mycket svårt att få utresetillstånd beviljat av myndigheterna. Enligt nationell lagstiftning innehåller straffskalan för illegal utresa både fängelse och böter. Landinformationen om på vilket sätt personer straffas för den illegala utresan i sig är dock begränsad och otydlig. Ämnet berörs sällan eller aldrig på egen hand. Lifos drar slutsatsen att det är mycket svårt att uttala sig om på vilket sätt en illegal utresa i sig bestraffas. Sannolikt är det en rad olika faktorer som har

betydelse för huruvida och i vilken omfattning en person som återvänder riskerar att straffas. Flera källor uppger att asylsökande som återvänder med tvång riskerar att utsättas för allvarliga övergrepp, inklusive tortyr. En del källor understryker att den eritreanska regeringen inte är konsekvent i sitt handlande och kan reagera på olika sätt. En del nämner specifikt att en asylansökan i sig kan uppfattas som kritik mot regeringen och därför inte tolereras medan andra endast tar upp vilken behandling man riskerar vid ett tvångsåtervändande.

3. Bakgrund och källkritiska betraktelser

Rapporten utgör underlag till *Rättsligt ställningstagande angående prövningen av ansökningar om asyl från personer som återoppar att de kommer från Eritrea*. Inledningsvis ges en övergripande presentation av den allmänna situationen i Eritrea. Därefter presenteras mer detaljerad information om för skyddsprövningen centrala frågeställningar där landinformationen i delar inte är entydig.

Lifos erfar att det är generellt svårt att hitta relevant landinformation om Eritrea och särskilt när det gäller situationen för mänskliga rättigheter och kontroversiella frågeställningar som till exempel nationaltjänsten och de andra ämnena som tas upp i rapporten. Svårigheterna har sin grund i den slutenhet som råder i landet och beror främst på att internationella människorättsorganisationer inte beviljas tillträde, att möjligheterna till akademisk forskning är mycket begränsad och att det inte finns någon fri press eller nationella opartiska organisationer verksamma i landet. Den eritreanska regeringen förmedlar i princip inte heller information i känsliga frågor.

Rapporteringen om känsliga ämnen härrör därför i stort från källor utanför Eritrea. Det gäller bland annat all rapportering från människorättsorganisationer tillika rapporteringen från FN:s särskilda rapportör (Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea, Sheila B. Keetharuth) och FN:s undersökningskommission (Commission of Inquiry on human rights in Eritrea). Ur ett källkritiskt perspektiv har denna information därmed vissa svagheter. Det betyder inte att den generellt sett inte är trovärdig. Det bör även noteras att rapporteringen från FN:s undersökningskommission täcker en tidsperiod från 1991 till 2015. Det är ibland inte möjligt att utläsa från vilken tidpunkt informationen härstammar. Vidare noteras att en del väletablerade källor inte alltid anger sina källor, däribland US Department of State, Human Rights Watch (HRW) och Amnesty International (AI).

De få rapporter med information inifrån Eritrea består huvudsakligen av anekdotisk information från representanter i den internationella miljön i Asmara och uttalanden från regeringsrepresentanter.

Mot denna bakgrund har Lifos försökt att använda ett brett spektrum av aktuella källor för att ge en så nyanserad bild som möjligt. Inom en del områden finns det mycket lite aktuell information publicerad. Lifos har då använt äldre information som fortfarande kan anses tillförlitlig.

4. Allmänt om situationen i Eritrea

Eritrea är fortfarande ett av världens mest slutna länder med en mycket auktoritär regering under president Isaias Afwerki som styrt landet sedan självständigheten. Regeringspartiet People's Front for Democracy and Justice (PFDJ) är det enda tillåtna partiet. Det har inte hållits val sedan självständigheten från Etiopien 1993 och konstitutionen från 1997 har inte implementerats. Någon opposition tillåts inte att verka i landet.¹ Genom ett omfattande övervakningssystem bevakar regeringen individer inom landet och i diasporan.²

Situationen för mänskliga rättigheter fortsätter att vara djupt bekymmersam. FN:s undersökningskommission menar att systematiska, utbredda och allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna har och fortsätter att begås av den eritreanska regeringen. Åtnjutande av fri- och rättigheter är allvarligt inskränkt i den totala brist på rättssäkerhet som råder.³ De vanligaste övergreppen inkluderar tjänstgöring inom nationaltjänsten på obestämd tid; tvångsarbete; godtyckliga gripanden, frihetsberövanden och försvinnanden; tortyr och annan omänsklig och förnedrande behandling i förvar; inskränkningar i yttrande- och rörelsefrihet samt religionsfrihet. Expropriering av mark från, och diskriminering av, de etniska folkgrupperna Afar och Kunama förekommer.⁴

Godtyckliga gripanden är mycket vanligt och vissa kategorier har utsatts; särskilt politiska motståndare, journalister och medlemmar av religiösa grupper.⁵ AI uppger att tusentals personer, bland andra personer som kritiserat regeringen, journalister och misstänkta oppositionella, utsattes för godtyckliga frihetsberövanden och hölls *incommunicado* utan att åtalas förra året.⁶ Utomrättsliga avrättningar har ägt rum för att straffa regeringskritiker och andra.⁷ Personer som frihetsberövades på grund av politiska och

¹ US Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report*, 2015-06-25, s. 1 och 15, <http://www.state.gov/documents/organization/236568.pdf> (hämtad 2015-10-15)

² UN Human Rights Council (UNHRC), *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, 2015-06-05, par. 340, 348-351, <http://www.refworld.org/docid/55758bab4.html> (hämtad 2015-11-20)

³ UNHRC, *Report of the commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-04, s. 14, <http://www.refworld.org/docid/55758a964.html> (hämtad 2015-10-15)

⁴ Human Rights Watch (HRW), *World Report 2015-Eritrea*, 2015-01-29, <https://www.hrw.org/world-report/2015/country-chapters/eritrea> (hämtad 2015-10-15)

⁵ UNHRC, *Report of the commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, s. 9

⁶ Amnesty International (AI), *Amnesty International Report 2014/15-Eritrea*, 2015-02-25, <https://www.amnesty.org/en/countries/africa/eritrea/report-eritrea/> (hämtad 2015-10-15)

⁷ UNHRC, *Report of the commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, s. 10

religiösa skäl, journalister och andra försvann under 2014.⁸ Regeringen utsätter personer som tillhör något annat religiöst samfund än de fyra som tillåts att verka för allvarliga trakasserier. Bönemöten avbryts och deltagare arresteras.⁹

5. Nationaltjänsten

5.1. Nationaltjänstens struktur och innehåll

I Eritrea finns den omtalade nationaltjänsten som påverkar befolkningens livsvillkor på ett mycket genomgripande sätt. Nationaltjänsten kallas ”Hagerai Agelglot” på tigrinja och omnämns som ”National service” på engelska. Nationaltjänsten i Eritrea är annorlunda än andra länders tjänstgöring på så sätt att det övergripande målet inte endast är att försvara landet utan även att bygga upp det och propagera för en nationell ideologi.¹⁰ Nationaltjänsten anses vara ”nationens skola”. Målen med tjänsten är följande:

To establish a strong defence force ... [to] ensure a free and sovereign Eritrea.

- *To preserve and entrust future generations with the courage, resoluteness and heroic episodes shown by our people in the past thirty years.*
- *To create a new generation characterised by love of work, discipline and a willingness to participate and serve in the reconstruction of the nation.*
- *To develop [...] the economy of the nation by investing in the development of our people as a potential wealth.*
- *To foster national unity among our people by eliminating sub-national feelings.*¹¹

Nationaltjänsten är obligatorisk för alla eritreaner, både män och kvinnor. Enligt lagen är man tjänstepliktig mellan 18 och 40 år och man tillhör en reservarmé upp till att man fyller 50 år.¹² Nationaltjänsten omfattar sammanlagt 18 månaders tjänstgöring. Tjänstgöringen består av sex månaders militär utbildning och tolv månaders samhällstjänst.¹³ I praktiken har emellertid tjänstgöringstiden i princip varit permanent sedan gränskonflikten med Etiopien (1998 – 2000) och ofta pågått under många år

⁸ US Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report*, s. 2

⁹ AI, *Amnesty International Report 2014/15-Eritrea*

¹⁰ European Asylum Support Office (EASO), *EASO Country of Origin Information Report Eritrea Country Focus*, maj 2015, s. 32, <http://www.refworld.org/docid/557a94724.html> (hämtad 2015-10-16)

¹¹ Eritrea, *Proclamation on National Service No 82/1995*, 1995-10-23, art. 5, <http://www.refworld.org/docid/3dd8d3af4.html> (hämtad 2015-10-16)

¹² Ibid., art. 6 och 8

¹³ Ibid., art. 8

istället för de 18 månader som lagen föreskriver.¹⁴ Den eritreanska regeringen har bekräftat detta förhållande och hänvisar till den pågående ”no war, no peace” - situationen som råder mellan länderna till följd av den olösta gränskonflikten. Likaså tycks den övre åldersgränsen för att genomföra nationaltjänsten i praktiken ha höjts under senare år till mellan 50 och 57 år för män och 47 år för kvinnor.¹⁵ Enligt lagen kan den övre gränsen för förstagångstjänstgöring förlängas upp till 50 år i en krigssituation.¹⁶ Det finns rapportering om att minderåriga rekryteras till nationaltjänsten.¹⁷ På senare tid har representanter för den eritreanska regeringen uppgett att man normaliserat nationaltjänsten och återgått till den lagstadgade tiden om 18 månader från och med den kull som ryckte in hösten 2014.¹⁸ Eritreaexperten Gaim Kibreab poängterar att man inte bör använda begreppet militärtjänst, eftersom det inte används i Eritrea, utan endast nationaltjänst och militär utbildning för den inledande militära utbildningen.¹⁹

Från 1994 till 2002 rekryterades två kullar per år till nationaltjänsten. För att öka kontrollen av ungdomar i ålder för nationaltjänst förändrades systemet 2003 och ett tolfte skolår i Sawa för samtliga elever infördes. Det tolfte skolåret genomförs i kombination med militär utbildning. Man kan endast fortsätta till högre utbildning om man avlagt examen i Sawa. Sawa är den mest kända militärförläggningen i Eritrea och den byggdes på 1990-talet som ett militärt träningsläger. Skolutbildningen i Sawa är i princip skild från den militära utbildningen som är del av nationaltjänsten.²⁰

Längden på militärutbildningen i Sawa tycks variera från år till år. I huvudsak genomförs den militära utbildningen i Sawa. Informationen om när under det tolfte året militärutbildningen sker är motstridig. Landinfos samtalspartner i Asmara 2013 uppgav att den militära utbildningen i Sawa genomfördes efter att man avlagt examen i mars och pågick mellan sex och åtta veckor.²¹ En av Lifos samtalspartner i Asmara uppgav att den militära utbildningen i Sawa numera endast är tre månader lång.²²

¹⁴ Det nationella utvecklingsprogrammet *Warsay Yikealo Development Campagin (WYDC)* etablerades 2002 för att legitimisera nationaltjänstens obegränsade varaktighet. Se EASO, s. 40

¹⁵ Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, 2015-03-23, s. 7, <http://landinfo.no/id/2969.0> (hämtad 2015-10-15)

¹⁶ Eritrea, *Proclamation on National Service No 82/1995*, art. 21.1

¹⁷ UNHRC, *Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea*, Sheila B. Keetharuth, 2014-05-13, s. 9, <http://reliefweb.int/report/eritrea/report-special-rapporteur-situation-human-rights-eritrea-sheila-b-keetharuth-ahrc2645>, (hämtad 2015-10-15)

¹⁸ Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, s. 7 och anonym källa B i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁹ Kibreab G., *The Open-Ended Eritrean National Service: The Driver of Forced Migration*, 2014-10-15/16, <http://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=33512> (hämtad 2015-11-20)

²⁰ Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, s. 8-10

²¹ Ibid., s.12

²² Anonym källa E, samtal i Asmara, juli 2015

En källa beskriver situationen under den militära utbildningen i Sawa på följande sätt. En del studenter försöker fly på grund av de svåra förhållandena trots att risken för att upptäckas och straffas är stor. Studenter i Sawa är utsatta för olika typer av övergrepp, varav en del uppgår till tortyr, omänsklig och förnedrande behandling och kroppsstraff. Det finns rapporter om att studenter har blivit sjuka och avlidit och begått självmord.²³ En annan källa uppger att barnen i Sawa hålls under svåra förhållanden och att de straffas hårt för olika överträdelser.²⁴ FN:s undersökningskommission uppger att fram till idag är bestraffningar som uppgår till tortyr en del av rekryternas dagliga liv i Sawa och i andra militärläger.²⁵ Landinfos samtalspartner i Asmara 2013 uppgav att Sawa onekligen har dåligt rykte, men att karaktären på Sawa har ändrats de senaste åren. Sawa är idag sannolikt först och främst en läroanstalt som kan hysa upp till 30 000 personer.²⁶

Många ungdomar avslutar sin skolgång innan det tolfte skolåret och kommer därför inte till Sawa. De får sin militära utbildning inom ramen för nationaltjänsten i andra läger. Det finns information om att den eritreanska regeringen under senare år etablerat militära träningsläger i alla regioner för dem som inte går vidare till det tolfte skolåret i Sawa.²⁷

Efter avslutad militär grundutbildning fortsätter rekryterna att tjänstgöra inom ramen för nationaltjänsten, antingen inom militären eller inom den civila sektorn. De som kvalificerar sig för högre utbildning och olika yrkesutbildningar genomför dem innan de fortsätter med sin nationaltjänst. Det finns olika uppfattningar om profilerna på de som hittills tjänstgjort inom militär respektive civil sektor. Några officiella riktlinjer på området är inte kända. Enligt Landinfo uppger några källor att personer med högre utbildning, specialkompetens och andra privilegier som regel tjänstgjort inom den civila sektorn. Andra uppger att det är mer av en tillfällighet var man placeras.²⁸ Individens önskemål tycks inte tas i beaktande vid placering inom nationaltjänsten.²⁹

Det förekommer att personer demobiliseras på individuell basis. Det finns inga officiella riktlinjer varför ett sådant beslut fattas. Likaså förekommer att personer sänds hem, *demitteras*, efter 18 månaders tjänstgöring.³⁰

²³ UNHRC, *Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea*, Sheila B. Keetharuth, s. 12

²⁴ AI, *Amnesty International Report 2014/15 Eritrea*

²⁵ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 1079, <http://www.refworld.org/docid/55758bab4.html> (hämtad 2015-11-20)

²⁶ Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, s. 9

²⁷ Ibid., s.12

²⁸ Ibid., s. 13-14

²⁹ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 1334

³⁰ Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, s. 20 - 21

5.1.1. Tjänstgöring inom militären

Majoriteten av alla rekryter inom nationaltjänsten tjänstgör i militären.³¹ De som inte går ut tolfte året i skolan, som inte kvalificerar för högre utbildning efter att man skrivit examen i Sawa eller som grips i razzior för att hitta personer som undanhåller sig från nationaltjänsten placeras inom militären.³² Rekryter inom militären utför olika typer av arbeten, en del militära uppgifter, men även arbetsuppgifter kopplade till fängelser, polisarbete och annat säkerhetsarbete. Ofta beordras man utföra civila uppgifter inom byggnadsbranschen och jordbruket. Det är mycket vanligt att personer inom militären utför både militära och civila arbetsuppgifter.³³

Ersättningen för arbete inom nationaltjänsten beskrivs ofta som ”fickpengar”.³⁴ Lönen är inte tillräcklig för att försörja en familj på. Det gäller både för rekryter inom militären och inom den civila sektorn. Situationen förvärrades till följd av livsmedelsprisinflation under 2014.³⁵

Flera människorättsobservatörer menar att förhållandena inom militären är mycket problematiska. Meningsskiljaktigheter, försök att fly och olydnad straffas hårt. Även mindre överträdelser mot den militära ordningen kan resultera i mycket hård bestraffning och innefatta kroppsstraff och tortyr.³⁶ FN:s undersökningskommission uppger att användandet av tortyr är utbrett i hela Eritrea och drabbar rekryter både under den inledande militära utbildningen och under hela tjänstgöringen inom militären. Enhetligheten och likheterna i de återkommande vittnesmålen är tydliga indikatorer på att det finns en medveten policy. Straffrihet tycks vara normen.³⁷ Det finns ingen standard för vilken typ av bestraffning som utdelas utan det är enskilda befäl som bestämmer om utomrättslig bestraffning på godtyckliga grunder.³⁸ Militära domstolar är inte i funktion, vilket förklarar att bestraffningar sker utomrättsligt.³⁹ Levnadsförhållandena beskrivs som

³¹ Lifos, Migrationsverket, *Situationen i Eritrea*, 2013-03-21, s. 1, <http://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=29721> (hämtad 2015-11-23)

³² Landinfo, *Eritrea: Nasjonalteneste*, s. 14

³³ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 1351

³⁴ Kibreab G., *The Open-Ended Eritrean National Service: The Driver of Forced Migration*

³⁵ HRW, *World Report 2015- Eritrea*

³⁶ AI, *Eritrea: 20 years of Independence, but still no freedom*, 2013-05-09, s. 26-27, <https://www.amnesty.org/en/documents/AFR64/001/2013/en/> (hämtad 2015-10-15), HRW, *World Report 2015-Eritrea* och UNHRC, *Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea*, Sheila B. Keetharuth, s. 11-12

³⁷ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 1006-7 och 1012

³⁸ Lifos, Migrationsverket, *Situationen i Eritrea*, s. 2; Kibreab G., *The Open-Ended Eritrean National Service: The Driver of Forced Migration*; HRW, *World Report 2015-Eritrea*; Landinfo, *Eritrea: Nasjonalteneste*, s. 18

³⁹ Kibreab G., *The Open-Ended Eritrean National Service: The Driver of Forced Migration*

hårda och innefattar brist på adekvat mat, vatten, sanitära förhållanden, boende och hälsovård.⁴⁰

Flera källor rapporterar om sexuella övergrepp av kvinnor inom militären.⁴¹ HRW uppger att kvinnliga rekryter frekvent utsätts för sexuella övergrepp, inklusive våldtäkt, av befäl. Det finns ingen mekanism för upprättelse.⁴² FN:s undersökningskommission menar att sexuellt våld mot kvinnor och flickor är utbrett och notoriskt i militära träningsläger.⁴³ Enligt US Department of State fanns det inga rapporter om våldtäkt eller sexuellt våld i nationaltjänsten under 2012.⁴⁴ Deras senaste rapport uppger dock att det är vanligt förekommande med våldtäkt i militära träningsläger, under nationaltjänsten och i samband med förhör.⁴⁵ En rapport från 2014 indikerade att antalet fall av sexuella övergrepp minskat i Sawa till följd av att föräldrar satt press på myndigheterna.⁴⁶

5.1.2. Tjänstgöring inom det civila

Rekryter som tjänstgör inom den civila sektorn arbetar bland annat på ministerier, skolor, domstolar, sjukhus, lokala myndigheter eller andra statliga företag.⁴⁷ Oavsett om man tjänstgör inom den civila eller militära sektorn är man rekryt inom nationaltjänsten och således under överinseende av försvarsministeriet och under militär disciplin.⁴⁸ Man kan överföras från civil till militär tjänst. Det finns inga uppgifter om hur ofta det sker.⁴⁹

Rekryter som tjänstgör inom den civila sektorn förhåller sig huvudsakligen till sin civila arbetsgivare. Det är en tydlig skillnad mellan en civil och militär arbetsgivare.⁵⁰ FN:s undersökningskommission beskriver förhållandena för tjänstgöring inom den civila sektorn som mycket bättre än de inom militären eftersom rekryterna kan leva ett civilt liv. De kan till exempel bo tillsammans med sina familjer, närvara vid gudstjänster på sin lediga tid och gifta sig utan att begära tillstånd. Rekryter inom den civila

⁴⁰ UNHRC, *Report of the commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, s.12– 13

⁴¹ UNHRC, *Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea*, Sheila B. Keetharuth, s. 11; US Department of State, *2015 Trafficking in Persons Report-Eritrea*, 2015-07-27, <http://www.refworld.org/docid/55b73bf3e.html> (hämtad 2015-11-12)

⁴² HRW, *World Report 2015- Eritrea*

⁴³ UNHRC, *Report of the commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, s. 13

⁴⁴ US Department of State, *Eritrea 2012 Human Rights Report*, 2013-04-19, s. 18, <http://www.state.gov/j/drl/rls/fs/2013/207761.htm> (hämtad 2015-11-18)

⁴⁵ US Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report*, s. 17

⁴⁶ US Department of State, *2014 Trafficking in Persons Report-Eritrea*, 2014-06-20, <http://www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/countries/2014/226719.htm> (hämtad 2015-11-12)

⁴⁷ Landinfo, *Eritrea: Nasjonalteneste*, s. 8

⁴⁸ Kibreab G. *The Open-Ended Eritrean National Service: The Driver of Forced Migration*

⁴⁹ Landinfo, *Eritrea: Nasjonalteneste*, s. 14

⁵⁰ Ibid.

sektorn har dock samma begränsning som de inom militären vad gäller att kunna röra sig fritt i landet.⁵¹

En högt uppsatt regeringsrepresentant uppgav i början av 2015 att normaliseringen av nationaltjänsten även innebär att den endast ska bestå av 18 månaders militärutbildning. För att undgå massarbetslöshet kommer de många tusen som för närvarande tjänstgör entledigas under en tre- till femårsperiod.⁵² Enligt FN:s undersökningskommission är de flesta rekryter inom det militära och alla rekryter som tjänstgör inom den civila sektorn inom ramen för nationaltjänsten utsatta för tvångsarbete i strid med internationell rätt om mänskliga rättigheter.⁵³

5.2. Bestraffning av personer som undanhåller sig eller deserterar från nationaltjänsten

Enligt nationell lagstiftning kan en person som undanhåller sig från nationaltjänsten dömas till att betala böter om 3 000 birr och/eller till två års fängelse. Om man har lämnat landet efter att ha avvikit höjs straffskalan till fem års fängelse. Man kan även förlora rätten till anställning och till att äga mark.⁵⁴ Straffen för desertering och undanhållande från tjänsteplikten under krigstid är hårdare och inkluderar dödsstraff för desertering.⁵⁵

De flesta källor uppger att personer som undanhåller sig eller deserterar från nationaltjänsten riskerar hård bestraffning. Enligt FN:s särskilda rapportör utsätts i praktiken både desertörer och personer som undanhåller sig från nationaltjänsten för hård bestraffning, inklusive långa frihetsberövanden, tortyr och andra former av omänsklig behandling om de grips i Eritrea eller deporteras till hemlandet. Efter avtjänat straff återförs man till armén.⁵⁶ Av rapportering från US Department of State framgår att desertering och undanhållande från nationaltjänsten fortsatte att straffas med långa fängelsestraff eller annan typ av godtycklig bestraffning under 2014. Säkerhetsstyrkor torterade och slog desertörer och personer som undanhållit sig nationaltjänsten. Razzior för att hitta dessa personer förekom.⁵⁷ AI uppger att personer inom nationaltjänsten riskerar hård bestraffning för desertering och undanhållande från nationaltjänsten såsom godtyckliga

⁵¹ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 1443-44

⁵² Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, s. 8

⁵³ UNHRC, *Report of the commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, s. 13-14

⁵⁴ Eritrea, *Proclamation on National Service No 82/1995*, art. 37.

Valutan i Eritrea var fram till 1997 birr. Från 1997 har nakfa (ERN) varit den officiella valutan i landet.

⁵⁵ Etiopien, *Penal Code of Ethiopia 1957 (Eritrean Transitional Penal Code)*, 1957-07-23, art. 297 och 300, <http://www.refworld.org/docid/49216a0a2.html> (hämtad 2015-11-23)

⁵⁶ UNHRC, *Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea*, Sheila B. Keetharuth, s. 10

⁵⁷ US State Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report*, s. 3-5

frihetsberövanden, tortyr och annan misshandel.⁵⁸ Kibreab skriver att i praktiken straffas desertörer och personer som undanhållit sig från nationaltjänsten extremt hårt och utsätts rutinmässigt för tortyr och frihetsberövas under svåra förhållanden. Huruvida man deserterat inom de lagstadgade månaderna eller efter påverkar inte formen av bestraffning.⁵⁹

Landinfo uppger att faktabaserad information om bestraffning av desertörer och personer som undanhållit sig från nationaltjänsten är begränsad. Det generella intrycket som förmedlats av internationella samtalspartner i Eritrea de senaste åren är att personer som undanhåller sig frihetsberövas mellan några veckor och några månader och skickas sedan eventuellt tillbaka för tjänstgöring. Flera av Landinfos samtalspartner i januari 2015 uppgav att man troligtvis inte får långa fängelsestraff och den som undanhåller sig riskerar först och främst godtyckliga utomrättsliga reaktioner från sina överordnanden. Det råder emellertid stor osäkerhet kring omfattningen av detta, vad man utsätts för och profilen på dem som straffas.⁶⁰

Ett antal danska samtalspartner hösten 2014 i Eritrea uppgav att förhållandena inom nationaltjänsten förbättrats och att straffen för desertering och undanhållande är betydligt mildare än vad som rapporterats under lång tid. Detta överensstämmer i stort med informationen från Landinfo.⁶¹ Tre källor, varav en refererade till uttalanden från en regeringsrepresentant, uppgav att Eritreas regering inte uppfattar desertörer och personer som undanhåller sig från nationaltjänsten som förrädare eller politiska motståndare.⁶²

Landinfo uppger att det finns viss information om att personer inom nationaltjänsten som tjänstgör inom den civila sektorn är mindre utsatta för militära straffåtgärder än de som tjänstgör inom militären.⁶³ FN:s undersökningskommission beskriver skillnaden mellan tjänstgöringarna på följande sätt. Till skillnad mot de som tjänstgör inom armén är rekryter inom den civila sektorn vanligtvis inte utsatta för hård bestraffning i samband med arbetet. Om de avviker från tjänsten utan tillåtelse behandlas de annorlunda än rekryterna inom armén. Det är vanligt att man uteblir, ofta på grund av en sidoaktivitet för att tjäna extra pengar. Det tar vanligtvis några månader innan man uppsöks, vilket kan bero på bristande kapacitet, men också på att det finns viss tolerans från arbetsgivarens sida. Om man endast är borta några månader får man vanligtvis ett mildt straff eller inget straff alls när man återgår till arbetet. Om man är borta mer än några månader får man dock fängelsestraff för en tid innan man skickas tillbaka

⁵⁸ AI, *Amnesty International Report 2014/15 Eritrea*

⁵⁹ Kibreab G., *The Open-Ended Eritrean National Service: The Driver of Forced Migration*

⁶⁰ Landinfo, *Eritrea: Nasjonalteneste*, s. 18.

⁶¹ Udlændingestyrelsen (Danish Immigration Service), *Eritrea-Drivers and Root Causes of Emigration, National Service and the Possibility of Return*, november 2014, s. 13-14, <http://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=34579>

⁶² Ibid., s.18

⁶³ Landinfo, *Eritrea: Nasjonalteneste*, s. 19

till arbetet. En ytterligare form av bestraffning är att förflyttas eller hot om förflyttning till armén.⁶⁴

5.3. Familjemedlemmar till personer som undanhåller sig och deserterar från nationaltjänsten

Sedan 2005 har eritreanska myndigheter straffat familjemedlemmar till personer som deserterar eller undanhåller sig från nationaltjänsten. Familjemedlemmar har frihetsberövats, krävts på böter (50 000 nakfa), tvingats ersätta den som avvikit, fråntagits affärlicenser och fått egendom konfiskerad. Bestraffningen implementeras inte på ett systematiskt sätt och det kan skilja mellan olika regioner.⁶⁵

Det förefaller som om rapporter om familjemedlemmar som straffas istället för den som deserterar eller undanhåller sig från nationaltjänsten har blivit mindre vanliga.⁶⁶ Det finns emellertid information om att det fortfarande sker. US Department of State uppger att det finns sporadiska rapporter, särskilt ifrån landbygden, om att säkerhetsstyrkor frihetsberövar och förhör föräldrar, äkta makar eller syskon till personer som undanhållit sig från nationaltjänsten eller flytt från landet.⁶⁷ AI uppger att bland de kategorier som utsätts för godtyckliga frihetberövanden och som hålls *incommunicado* utan att åtalas finns familjemedlemmar till personer som flytt.⁶⁸ FN:s undersökningskommission skriver att regeringen har använt denna metod i många år och att de fortsätter än i idag.⁶⁹

5.4. Lifos kommentar

Lifos konstaterar att tjänstgöringstiden inom nationaltjänsten i praktiken är på obestämd tid och omfattar ofta många år istället för de 18 månader som lagen förskriver. Eritreas regering uppger att man beslutat att normalisera nationaltjänsten. Lifos noterar att det inte finns något officiellt uttalande om saken. Det återstår att se huruvida en återgång till 18 månaders nationaltjänst kommer att genomföras i praktiken.

⁶⁴ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 1447-1448

⁶⁵ United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Eritrea*, 2011-04-20, s. 17-18, <http://www.refworld.org/docid/4d4fe0ec2.html> (Hämtad 2015-11-12)

⁶⁶ Landinfo, *Eritrea: Nasjonalteneste*, s. 20; US Department of State, *Eritrea 2013 Human Rights Report*, 2014-02-27, s. 6, <http://www.state.gov/documents/organization/220321.pdf> (hämtad 2015-11-23)

⁶⁷ US Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report*, s.6

⁶⁸ AI, *Amnesty International Report 2014/15 Eritrea*

⁶⁹ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 747

Vidare bör påpekas att det finns stora kunskapsluckor om hur nationaltjänsten administreras och genomförs.

Lifos konstaterar att de flesta källor uppger att personer som deserterar och undanhåller sig från nationaltjänsten riskerar hård bestraffning som kan innefatta tortyr och annan kränkande behandling. Det tycks röra sig om utomrättsliga bestraffningar som utdöms på godtyckliga grunder av lokala befäl. Det finns emellertid viss information från internationella källor i Eritrea som indikerar att desertörer och personer som undanhåller sig från nationaltjänsten straffas på ett betydligt mildare sätt än tidigare. Det förefaller vara stor skillnad mellan att tjänstgöra inom militären och inom den civila sektorn under nationaltjänsten både vad gäller levnadsförhållanden och straffåtgärder. Lifos noterar att endast ett par källor specifikt tar upp skillnaden.

Vad gäller frågan om hur Eritreas regering uppfattar desertering och undanhållande från nationaltjänsten konstaterar Lifos att de senaste centrala landinformationsrapporterna inte specifikt tar upp frågeställningen. Däremot finns information av äldre datum som uppger att man uppfattas som politisk motståndaren eller förrädare.⁷⁰ Det kan noteras att FN:s undersökningskommission skriver att personer som återvänder med tvång till Eritrea kommer antas ha lämnat landet illegalt och därför uppfattas som allvarliga förbrytare och ”förrädare”.⁷¹

6. Folkarmén

I mars 2012 började den eritreanska regeringen etablera en typ av milis, eller något som närmast kan liknas vid det svenska hemvärdet. Milisen omnämns nedan som folkarmén. På tigrinja kallas folkarmén ”Hizbawi Serawit” och på engelska omnämns den ofta som ”People’s Army”.⁷²

Lifos konstaterar i temarapporten ”Folkarmén i Eritrea” att alla som inte tjänstgör inom militären i nationaltjänsten tycks kunna kallas in till tjänstgöring i folkarmén. Den övre åldersgränsen förefaller i praktiken vara runt 70 år. Det finns information som tyder på att kvinnor deltar i folkarmén i mindre utsträckning, men under vilka förutsättningar de undantas och hur de väljs ut är oklart.⁷³ En av Lifos samtalspartner i Eritrea uppgav att endast män har kallats in till repetitionsövningarna 2015, men både män och kvinnor kallades in till omgången som omfattade lärare och personal på ministerierna.⁷⁴

⁷⁰ EASO, s. 41

⁷¹ Se not 107

⁷² Ibid., s. 43

Lifos noterar att folkarmén även omnämns som ”popular army”, ”territorial army” och ”citizen militia”. Det kan även finnas fler namn.

⁷³ Lifos, Temarapport: Folkarmén i Eritrea, 2015-11-23, s. 8-9, 13

<http://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=36272> (hämtad 2015-11-23)

⁷⁴ Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

När folkarmén introducerades 2012 inledde man med utbildning för samtliga inkallade. Man registrerade de inkallade, delade ut vapen och ammunition samt utfärdade en typ av identitetskort som kallas "EDF-card". Kortet har tagit slut och de gamla förnyas inte.⁷⁵ Varje inkallad ålades att genomföra en utbildningsomgång under två eller tre månader som innebar att man kallades till övning varje vecka. Utbildningen bestod av militär utbildning, fysisk träning och föreläsningar.⁷⁶ Enligt Landinfo pågick den veckovisa utbildningen fram till vintern 2013 då det var en avslutningsmarkering. Därefter har man kallats in till övning med ojämna mellanrum.⁷⁷

Efter genomförd utbildningsomgång har personer kallats in för att utföra obetalt arbete inom ramen för systemet med folkarmén. Det finns dock exempel på personer som tjänstgör och som inte deltagit i någon utbildning.⁷⁸ Flera källor uppger att regeringen använder medlemmar i folkarmén till olika typer av bevakningsarbete. Man vaktar till exempel banker, offentliga byggnader och partikontor.⁷⁹ Det finns också information om att medlemmar i folkarmén använts till arbete på statliga utvecklingsprojekt såsom dammbyggen, trädplanteringar och i andra aktiviteter som den eritreanska staten anser nödvändiga.⁸⁰ Vidare rapporteras att folkarmén är involverad i att genomföra razzior för att identifiera personer som undanhåller sig från nationaltjänsten samt arbeta som fängelsevakter vid behov.⁸¹ Omfattningen av deltidsarbetet kan variera beroende på lokala förhållanden.⁸²

I oktober 2014 började man kalla in till repetitionsövning. Ytterst få personer inställde sig. Man kallade in igen i december och uppslutningen var begränsad även då. I början av 2015 vågade de flesta inte längre vägra att infinna sig. Därefter har man kallat in personer i flera omgångar.⁸³ En repetitionsövning pågår mellan fem och sju veckor. Den består av militär utbildning, fysisk träning och föreläsningar om landets historia, frihetskamp och regeringspartiets ideologi och mål.⁸⁴ Flera av Lifos samtalspartner i Eritrea uppgav att förhållandena under övningen är mycket enkla och

⁷⁵ Anonym källa D i Asmara

⁷⁶ Anonym källa A, samtal i Asmara, juli 2015; anonym källa D i Asmara

⁷⁷ Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, s. 22

⁷⁸ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 1455

⁷⁹ Anonym källa A i Asmara; Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, s. 22

⁸⁰ US Department of State, *Eritrea 2013 Human Rights Report*, s. 23

⁸¹ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 1461

⁸² Anonym källa C i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

⁸³ Diplomatsk källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015; anonym källa A och D i Asmara

⁸⁴ Diplomatsk källa A i Asmara; diplomatsk källa B i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015; anonym källa A och D i Asmara

bristfälliga. De som haft möjlighet har tagit med egen mat och egna sovsäckar och tält.⁸⁵

Enligt US Department of State rapporterades det om bestraffning för vägran att delta i folkarmén i form av långa fängelsestraff eller andra typer av godtycklig bestraffning under 2014. Personer misstänkta för att ha undanhållit sig från tjänstgöring i folkarmén utsattes för godtyckliga frihetsberövanden av säkerhetsstyrkor. Säkerhetsstyrkor torterade och misshandlade desertörer från armén och personer som undanhållit sig från nationaltjänsten och folkarmén.⁸⁶ En annan källa uppger att personer som inte finner sig till tjänstgöring hämtas individuellt och tvingas delta. De som vägrar delta straffas genom att frihetsberövas eller att myndigheterna drar tillbaka matkuponger och affärslicenser.⁸⁷

Flera av Lifos samtalspartner i Asmara uppgav att personer som inte inställt sig till repetitionsövningarna straffats på olika sätt. En källa uppgav att en del personer som inte inställt sig har gripits och de som anses vara ledare eller ha en mer framstående roll i motståndet är fortsatt frihetsberövade.⁸⁸ En annan källa uppgav att när många uteblev från övningen i oktober 2014 började regeringen sätta press på befolkningen. Till exempel slutade man dela ut matkuponger och förnya affärslicenser. I en del fall har personer gripits.⁸⁹ En källa uppgav att man inte hade hört talas om att personer gripits för att ha uteblivit från repetitionsövning i Asmara, men sade samtidigt att det inte kan uteslutas att det hänt på andra platser.⁹⁰

6.1. Lifos kommentar

Lifos konstaterar inledningsvis att det råder stor oklarhet kring implementeringen av systemet med folkarmén. Landinformationen är begränsad och den eritreanska regeringen har inte publicerat eller på annat sätt offentligt förmedlat någon information om folkarmén.

En källa rapporterar om särskilt allvarlig bestraffning för vägran att delta i folkarmén. Det handlar om godtyckliga frihetsberövanden, långa fängelsestraff eller andra typer av godtycklig bestraffning samt tortyr och misshandel. Flera av Lifos samtalspartner i Eritrea uppgav att personer som inte inställt sig till repetitionsövning straffats på olika sätt, inklusive frihetsberövats. Det är emellertid oklart i vilken omfattning personer har straffats.

⁸⁵ Diplomatsk källa B och C i Asmara; anonym källa A i Asmara

⁸⁶ US Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report*, s. 3-5,

⁸⁷ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 1463

⁸⁸ Anonym källa A i Asmara

⁸⁹ Diplomatsk källa A i Asmara

⁹⁰ Anonym källa D i Asmara

Avslutningsvis konstateras att den eritreanska staten genom införandet av folkarmén har inkallat och militariserat i princip hela den vuxna befolkningen.

7. Illegal utresa

En person kan endast lämna Eritrea på legal väg med ett giltigt utresevisum. Utresevisum utfärdas av ”Department for Immigration and Nationality” i Asmara eller vid en av myndighetens regionala kontor.⁹¹ Utfärdande av utresevisum regleras i *Regulation No 4/1992*.⁹² Att man genomfört nationaltjänsten eller enligt lagen undantagits från tjänsteplikten är en förutsättning för att beviljas utresevisum.⁹³ I praktiken är förutsättningarna för att bevilja utresevisum oklara och kan ändras på godtyckligt vis utan att det kommuniceras.⁹⁴ Det finns rapportering om korruption i samband med utfärdande av utresevisum. Landinfo noterar att det råder stor osäkerhet kring omfattningen av korruptionen.⁹⁵

Det är mycket svårt att få utresevisum och lämna Eritrea på legal väg. Majoriteten av de som lämnar landet gör det illegalt eftersom de är i ålder för tjänstgöring inom nationaltjänsten. Enligt EASO är de flesta källor överens om att utreseviseringar generellt beviljas till nedan följande kategorier. Det noteras att vissa motsägelser och oklarheter finns och särskilt när det gäller åldersgränserna.

- Män över 54 år
- Kvinnor över 47 år
- Barn under 13 år (en del källor uppger lägre ålder.)
- Personer som undantagits från nationaltjänsten av hälsoskäl
- Personer som reser utomlands för vård och individuella fall för studier och konferenser
- I en del fall: affärsmän och idrottare
- Före detta frihetskämpar och deras familjer
- Högt uppsatta regeringsrepresentanter och deras familjer⁹⁶

Landinfo menar att restriktionerna även gäller för personer inom åldersspannen ovan, trots att man i praktiken är undantagen från nationaltjänsten.⁹⁷

⁹¹ Landinfo, *Eritrea. Utstedelse av utreisetillatelse og ulovlig utreise*, 2015-04-15, s. 2, <http://landinfo.no/id/2977.0> (Hämtad 2015-11-02)

⁹² Eritrea, *Regulation No 4/1992 on Travel Documents and Immigration*, 1992-07-15, <http://www.refworld.org/docid/3ae6b4e02a.html> (hämtad 2015-11-23)

⁹³ Eritrea, *Proclamation on National Service No 82/1995*, art. 17

⁹⁴ EASO, s. 52

⁹⁵ Landinfo, *Eritrea. Utstedelse av utreisetillatelse og ulovlig utreise*, s. 4

⁹⁶ EASO, s. 52

⁹⁷ Landinfo, *Eritrea. Utstedelse av utreisetillatelse og ulovlig utreise*, s. 3.
Se även UNHCR.

En av Landinfos samtalspartner i Asmara uppger att ytterligare ett villkor för att få utresevisum är att man genomfört den obligatoriska vapenutbildningen i folkarmén.⁹⁸ En annan källa uppger att medlemmar i folkarmén generellt sett inte beviljas utresevisum, men en del som demobiliserats från nationaltjänsten eller erhållit tillåtelse från sina lokala representanter har fått utresevisum.⁹⁹

UNHCR uppskattar att ungefär 5 000 personer, inklusive barn utan vårdnadshavare, lämnar Eritrea varje månad. Det verkliga antalet är sannolikt mycket högre eftersom många inte registrerar sig som asylsökande i grannländerna.¹⁰⁰ Majoriteten av de nyanlända stannar inte kvar i grannländerna utan reser vidare mot Europa. Eritreaner som lämnar hemlandet illegalt gör det med hjälp av professionella smugglare, med hjälp av lokalbefolkningen eller på egen hand.¹⁰¹

Följande information om möjligheterna att passera gränsen till Sudan illegalt inhämtades i samband med utredningsresa till östra Sudan 2012. Det är möjligt att passera gränsen till Sudan illegalt på flera olika sätt, på egen hand eller med hjälp av smugglare. De som på egen hand passerar gränsen kan göra det på olika sätt. Bland annat går många till fots från Tesseney¹⁰² fram till gränsen. Man kan till exempel följa floden Gash och ibland har de frågat lokalbefolkningen efter vägen. Gränser passeras såväl dagtid som nattetid. Man tar sig fram till och passerar både genom att använda vägar och gå i terrängen. Det är inte säkert att man vet var man passerat gränsen. Smuggling av asylsökande från Eritrea till östra Sudan har pågått under lång tid och kan gå till på olika sätt, till exempel med bil eller till fots och med inblandning av olika aktörer, inklusive eritreanska militärer och tjänstemän. Många smugglare följer sina ”kunder” fram till gränsen och sedan passerar personen själv gränsen till fots. Ibland möter någon på andra sidan.¹⁰³

Enligt uppgifter från källor Landinfo talat med använder sig eritreanska flyktingar vanligtvis av inofficiella gränsövergångar för att ta sig in i Etiopien. De flesta reser in i Tigrayregionen i norra Etiopien, men några passerar gränsen i Afarregionen. De flesta mutar eritreanska militärer för att kunna ta sig över gränsen. Gränsen är lång och det bör vara relativt lätt att passera eftersom så många anländer i Etiopien.¹⁰⁴

⁹⁸ Ibid., s. 4

⁹⁹ US Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report*, s. 13

¹⁰⁰ Regional Mixed Migration Secretariat (RMMS), *Country profile Eritrea*, maj 2015, <http://www.regionalmms.org/index.php?id=14> (hämtad 2015-11-06)

¹⁰¹ Landinfo, *Eritrea. Utstedelse av utreisestillatelse og ulovlig utreise*, s. 1

¹⁰² Tesseney är en stad nära gränsen till Sudan och är den sista staden innan man passerar gränsen.

¹⁰³ Migrationsverket, *Eritreanska asylsökande och flyktingar i Sudan*, 2013-02-27, s. 17, <http://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=29168> (hämtad 2015-11-23)

¹⁰⁴ Landinfo, *Etiopia: Eritreiske flyktninger som krysser grensen til Etiopia*, 2015-01-23, s. 2, <http://landinfo.no/id/2934.0> (hämtad 2015-11-07)

7.1.1. Bestraffning för illegal utresa

Enligt nationell lagstiftning är det straffbart att lämna Eritrea utan utresevisering. En person som bryter mot lagen och försöker lämna landet illegalt eller hjälpa andra att lämna riskerar fängelse i upp till fem år och/eller böter på upp till 10 000 birr.¹⁰⁵

AI menar att de som försöker lämna Eritrea illegalt i praktiken riskerar utomrättslig och godtyckligt bestraffning. Personer frihetsberövas utan att åtalas och utan att bli informerade om orsaken till frihetsberövandet. Många uppger att de uppfattade gripandet som bestraffning för undanhållande eller desertering från nationaltjänsten. Tiden för frihetsberövandet varierar, men är generellt mellan ett och två år.¹⁰⁶ Enligt FN:s undersökningskommission tycks tiden för frihetsberövande av rekryter och män i militärför ålder som gripits när de försökt lämna Eritrea illegalt ha minskat till mellan sex månader och två år sedan 2010. Personer som arresterats vid upprepade tillfällen får längre straff.¹⁰⁷ US Department of State rapporterar att personer som försökte fly från landet under 2014 utsattes för frihetsberövanden, tortyr och misshandel av säkerhetsstyrkor.¹⁰⁸

Storbritanniens ambassad i Asmara skrev i ett brev 2011 att även om myndigheterna implementerar en ”skjut för att döda”-policy vid gränsen (se även Avsnitt 6. Uteslutandefrågor) är det svårt att säga huruvida en person som lämnat landet illegalt riskerar att utsättas för någonting och i så fall vad vid ett återvändande. Omständigheterna kring återvändandet och personens ålder kommer att spela stor roll. Några har frigivits efter förhör medan de som inte gjort nationaltjänsten överförts till militära enheter. En del har fått böter och andra har frihetsberövats, men det finns även exempel på personer som inte utsatts för några repressalier.¹⁰⁹ FN:s undersökningskommission skriver att personer som återvänder med tvång till Eritrea kommer utan tvekan att antas ha lämnat landet illegalt och därför anses vara allvarliga förbrytare och ”förrädare”.¹¹⁰

Landinfo menar att det inte finns någon rapportering som enbart behandlar bestraffning av personer som rest ut illegalt utan att även ha deserterat eller undanhållit sig från nationaltjänsten. Landinfos intryck är att eritreanska myndigheter värderar personer som återvänder hem och tar i beaktande omständigheterna kring utresan, nationaltjänststatus, eventuell politisk aktivitet i exil, nätverk i Eritrea och betalning av den ökända

¹⁰⁵ Eritrea, *Proclamation No 24/1992*, art. 29 (2), <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=54c0d9d44>

¹⁰⁶ AI, *Eritrea: 20 years of Independence, but still no freedom*, s. 28 - 29

¹⁰⁷ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 419

¹⁰⁸ US Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report*, s. 3

¹⁰⁹ Landinfo, *Eritrea. Utstedelse av utreisestillatelse og ulovlig utreise*, s. 6 - 7

¹¹⁰ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 1070

tvåprocentsskatten. Det är troligen orsaken till den illegala utresan som kan leda till repressalier vid ett återvändande och inte den illegala utresan i sig.¹¹¹ Andra källor som förefaller stödja Landinfo är eritrealexperterna Gaim Kibreab och David Pool. De uppger att eritreaner som lämnat landet illegalt kan bli misstänkta för att ha undanhållit sig eller deserterat från nationaltjänsten, eller engagerat sig i oppositionell verksamhet. UNHCR uppger att alla i ålder för nationaltjänst som lämnat Eritrea illegalt kan uppfattas som att de undanhållit sig från tjänsteplikten vid ett återvändande.¹¹²

Representanter för den eritreanska regeringen uppger att en person som rest ut illegalt inte straffas om hon/han återvänder efter att ha skrivit under det så kallade ångerbrevet¹¹³ och betalat tvåprocentsskatten.¹¹⁴ Det finns en rad exempel på personer ur diasporan som återvänt på besök efter att ha återupprättat sin relation till regeringen genom att betala skatt och underteckna ångerbrev.¹¹⁵ Flera av Landinfos samtalspartner i Asmara menar att personer som undanhåller sig från nationaltjänsten och reser ut illegalt, men som senare rehabiliterar sitt förhållande till myndigheterna genom att underteckna ångerbrev och betala tvåprocentsskatten samt inte deltar i regeringskritiska aktiviteter kommer troligen att vara mindre utsatta för reaktioner i jämförelse med dem som inte återupprättar sin relation till myndigheterna. Ett bra nätverk och kontakter inom myndigheterna är troligtvis också bra att ha.¹¹⁶ Lifos konstaterar att det saknas kunskap om vilken profil de som återvänder har och under vilka omständigheter det sker. De exempel som finns tycks röra sig om besök snarare än permanent bosättning. Vidare verkar det vara personer som beviljats uppehållstillstånd eller medborgarskap i annat land som återvänder på besök.

7.1.2. Lifos kommentar

Det kan konstateras att ett stort antal personer fortsätter att fly från Eritrea varje månad. Majoriteten av de som lämnar landet gör det illegalt eftersom de är i ålder för tjänstgöring inom nationaltjänsten och det då är mycket svårt att få utresetillstånd beviljat av myndigheterna.

Enligt nationell lagstiftning innehåller straffskalan för illegal utresa både fängelse och böter. Landinformationen om på vilket sätt personer straffas för den illegala utresan i sig är begränsad och otydlig. Ämnet berörs sällan eller aldrig på egen hand. Lifos drar slutsatsen att det är mycket svårt att

¹¹¹ Landinfo, Eritrea: *Utstedelse av utreisetillettelse og ulovlig utreise*, s. 6 - 7

¹¹² UNHCR, s. 16

¹¹³ I ångerbrevet står det att ”...I regret having committed an offence by not completing the the national service and am ready to accept appropriate punishment in due course.” Brevet i sig betyder således inte att man är friskiven från bestraffning.

¹¹⁴ Anonym källa E i Asmara; EASO, s. 55

¹¹⁵ Landinfo, Eritrea: *Reaksjoner mot hjemvendte asylsøkere*, 2015- 03-23, s. 2– 3, <http://landinfo.no/id/2967.0> (hämtad 2015-10-25); Udlændingestyrelsen, s.17 ff

¹¹⁶ Landinfo, Eritrea: *Utstedelse av utreisetillettelse og ulovlig utreise*, s. 15 - 17

uttala sig om på vilket sätt en illegal utresa i sig bestraffas. Sannolikt är det en rad olika faktorer som har betydelse för huruvida och i vilken omfattning en person som återvänder riskerar att straffas.

8. Asylansökan/verkställighet/återvändande

Erfarenheten om vad som händer med personer som fått avslag på sin asylansökan och återvänder med tvång är begränsad och ligger relativt långt tillbaka i tiden. Det finns information om allvarliga övergrepp av större grupper som återvände med tvång mellan 2002 och 2008. Det finns ingen information om vad som har hänt med de som deporterades från Egypten 2009 och 2011.¹¹⁷ Flera av Lifos samtalspartner i Asmara bekräftade att tvångsdeportationer från Sudan fortsätter, men man vet inte vad som händer med de som återvänder eftersom ingen utomstående tillåts ha insyn i mottagandet.¹¹⁸

Enligt AI har otaliga personer och grupper av asylsökande som återvänt med tvång utsatts för godtyckliga frihetsberövanden, tortyr och misshandel. Det uppfattas gälla den stora majoriteten av asylsökande som återvänt med tvång. Personer i ålder för nationaltjänst är särskilt utsatta. En ansökan om asyl uppfattas i sig som landsförräderi av regeringen. Asylsökande bör inte tvingas att återvända eftersom det finns stor risk för att de utsätts för allvarliga människorättsbrott.¹¹⁹ HRW menar att asylsökande som återvänder med tvång sannolikt kommer att uppfattas som motståndare till regeringen eftersom de lämnat landet och sökt skydd utomlands.¹²⁰

FN:s särskilda rapportör för situationen om mänskliga rättigheter i Eritrea skriver att asylsökande som fått avslag på sina asylansökningar och andra återvändande, inklusive personer som undanhållit sig och deserterat från nationaltjänsten, riskerar att utsättas för tortyr, frihetsberövande och försvinnanden vid ett återvändande. Man frihetsberövas utan att åtalas eller ställas inför rätta. De flesta kan därför bara spekulera om varför de utsatts. En av orsakerna som ofta nämns är att man fått avslag på sin asylansökan.¹²¹ FN:s undersökningskommission menar att det finns ett gemensamt mönster för hur asylsökande som återvänt med tvång behandlas. De utsätts för systematiska övergrepp, inklusive tortyr, under de inledande förhören. Efter förhören frihetsberövas de under särskilt svåra förhållanden. FN:s

¹¹⁷ Landinfo, Eritrea: *Reaktioner mot hemvändande asylsökare*, s. 3

¹¹⁸ Diplomatsk källa A och B i Asmara

¹¹⁹ AI, *Eritrea: 20 years if Independence, but still no freedom*, s. 30; AI, *Sudan must end forced return of asylum seekers to Eritrea*, 2012-08-16, <http://www.amnesty.org.au/news/comments/29505/> (hämtad 2015-11-23)

¹²⁰ HRW, *Letter to the UK Independent Chief Inspector of Borders and Immigration on Flawed UK Country Information and Guidance Reports on Eritrea*, 2015-06-30, <https://www.hrw.org/news/2015/07/01/letter-uk-independent-chief-inspector-borders-and-immigration-flawed-uk-country> (hämtad 2015-11-02)

¹²¹ UNHRC, *Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea*, Sheila B. Keetharuth, s. 6 och 16 f.

undersökningskommission uppger att de funnit två undantag. En grupp hade redan varit frihetsberövade under flera år och de återvände med bevis för att de betalat tvåprocentsskatten. Det andra undantaget var sju äldre män som återvände 2014 och enligt uppgift frigavs. De yngre i gruppen frigavs emellertid inte.¹²²

Eritreaexperten Gaim Kibreab menar att mot bakgrund av den dystra situationen för mänskliga rättigheter i Eritrea kommer de som återvänder med tvång sannolikt utsättas för omänsklig och kränkande behandling. Det är emellertid mycket svårt att veta med säkerhet vad som händer med en person som fått sin asylansökan avslagen och som återvänder med tvång. Det finns inget konsekvent mottagande. Olika faktorer bör beaktas såsom till exempel sättet man lämnat landet på, politisk inblandning, samröre med opposition och deltagande i festivaler organiserade av regeringen. En asylansökan i sig kan också resultera i att man blir utpekad vid ett återvändande.¹²³ Andra Eritreaexperter har också uttalat sig i frågan. Dr. Gunther Schröder uppger att eritreanska myndigheter med all sannolikhet uppfattar en asylansökan som en fientlig handling som bör straffas. Någon som ansökt om asyl blir kontrollerad av säkerhetstjänsten och troligtvis straffad vid ett återvändande. Dr. Daniel R. Menkonnen delar AI:s uppfattning i frågan. David Bozzini uppger att han känner till flera personer som deporterats från Sudan och sedan fängslats under många månader. Han menar att det är svårt att säga hur den eritreanska regeringen reagerar och att reaktioner mot hemvändande asylsökande kan ske med stor variation.¹²⁴

Tre källor ger en något annorlunda bild. Storbritanniens ambassad i Asmara skrev i ett brev 2010 att det rör sig om en gråzon då erfarenheten av återvändande av personer som fått sin asylansökan avslagen är liten. Eritreanska regeringen uppger att ingenting händer med personer som inte begått brott. Uttalandet behöver sättas i sitt sammanhang då det är ett brott att lämna landet illegalt och personer som återvänder kommer att frihetsberövas och förhöras. En del har frigivits utan ytterligare efterspel, men de som inte fullgjort nationaltjänsten riskerar att bli skickade till militären.¹²⁵ US Department of State uppger att eritreanska medborgare som regel har rätt att återvända, men personer som vistats utomlands måste visa att de betalat tvåprocentsskatten för att få konsulär hjälp vid ambassad. Personer som har begått brott utomlands, har smittsam sjukdom eller fått avslag på sin asylansökan får sina visum och visumansökningar granskade på ett mer genomgående sätt än andra.¹²⁶ Landinfo drar slutsatsen att det inte finns ett aktuellt empiriskt underlag för att säga att en asylansökan i sig föranleder en reaktion från eritreanska myndigheter.¹²⁷

¹²² UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 430-3 och 435-6

¹²³ Kibreab Gaim, prof., e-post, 2015-11-03

¹²⁴ Landinfo, *Reaksjoner mot hjemvendte asylsøkere*, s. 3 f.

¹²⁵ UK Home Office, *Country Information and Guidance Eritrea: Illegal Exit*, september 2015, s. 33, <http://www.refworld.org/publisher/UKHO,,ERI,,0.html> (hämtad 2015-11-02)

¹²⁶ US Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report*, s. 13

¹²⁷ Landinfo, *Eritrea: Reaksjoner mot hjemvendte asylsøkere*, s. 4

8.1.1. Lifos kommentar

Lifos konstaterar att det råder stor brist på verifierbar information om vad som händer med personer som fått avslag på sin asylansökan och som återvänder till Eritrea med tvång. Vidare konstateras att flera källor uppger att asylsökande som återvänder med tvång riskerar att utsättas för allvarliga övergrepp, inklusive tortyr. En del källor understryker att den eritreanska regeringen inte är konsekvent i sitt handlande och kan reagera på olika sätt. En del nämner specifikt att en asylansökan i sig kan uppfattas som kritik mot regeringen och därför inte tolereras medan andra endast tar upp vilken behandling man riskerar vid ett tvångsåtervändande.

9. Rapportering gällande krigs- och människorättsbrott

FN:s undersökningskommission konstaterade i juni 2015 att omfattande, systematiska och grova människorättsbrott begås, och har begåtts, i Eritrea under ledning av landets regering. Övergreppen inkluderar utomrättsliga avrättningar, frihetsberövanden, tortyr och annan inhuman behandling.¹²⁸ Straffrihet rapporteras vara mycket utbrett för denna typ av brott¹²⁹ samtidigt som myndigheternas tillvägagångssätt i många fall karaktäriseras av godtycklighet.¹³⁰

Fängelseförhållandena i Eritrea är extremt svåra och innefattar överbefolkning under mycket bristfälliga hygienska förhållanden. Matransoner är minimala och näringsfattiga, vilket leder till hunger och svält. Bristande sjukvård kombinerat med godtyckliga bestraffningar leder till epidemier och dödsfall.¹³¹ Därtill är det vanligt förekommande att fångar hålls isolerade *incommunicado* utan kontakt med omvärlden. Dessa intagna kan placeras i isoleringscell eller tillsammans med andra fångar. Personer fängslade på politiska eller religiösa grunder kan hållas isolerade *incommunicado* i åratal.¹³² Utöver frihetsberövanden i fängelser och polisstationer hålls fångar inspärrade i många inofficiella förvarsanläggningar, varav somliga inne i militärläger.¹³³ Det förekommer att fångar isoleras i metallcontainrar och underjordiska celler, ibland belägna i ökenområden, vilket exponerar de intagna för extrema temperaturer. Bruket av tortyr rapporteras i Eritrea vara utbrett som

¹²⁸ UNHRC, *Report of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, s. 1, 6

¹²⁹ US Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report*, s.1 ff

¹³⁰ Ibid., UNHRC, *Report of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea Report*, s. 1, 6

¹³¹ Ibid., s. 11

¹³² UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 865, 885

¹³³ US Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report*, s. 3

besträffning, tvångsmedel och förhörsmetod.¹³⁴ FN har karakteriserat fängelseförhållandena som inhuman och grym behandling eller bestraffning och funnit att eritreanska myndigheter medvetet använder förhållandena som tortyrmotod eller som komplement till andra metoder för att uppnå specifika syften.¹³⁵

Internationella Rödakorskommittén och andra observatörer tillåts inte övervaka fängelseförhållandena i landet. På grund av bristande insyn och avsaknad av statistik är det inte klarlagt hur många människor som dödas eller på annat sätt fallit offer för tortyr och inhumana miljöer i fängsligt förvar.¹³⁶

Eritrea upprättade 2004 en ”skjut för att döda”-policy i syfte att motverka flykt över landets gränser. I huvudsak har implementeringen hanterats av militären och då särskilt dess gränsövervakningsdivision. Vissa vittnesmål indikerar att politiken kan ha ändrats. FN:s undersökningskommission har dock inte kunnat fastslå att den blivit officiellt avskaffad.¹³⁷

Krigs- och människorättsbrott har uppmärksamats i samband med gränskriget mellan Eritrea och Etiopien åren 1998 – 2000. Eritrea-Ethiopia Claims Commission, ett organ tillsatt i enlighet med fredsuppgörelsen 2000 för att utreda övergrepp, har efter kriget fastslagit att Eritrea brutit internationell lagstiftning genom att invadera Etiopien i maj 1998. Därutöver fann kommissionen att Eritrea gjort sig skyldig till ett flertal brott i landområden besatta av landets trupper under kriget.¹³⁸ Dessa innefattade övergrepp mot civila såsom mord, våldtäkt, misshandel, bortförande och frihetsberövande under svåra förhållanden.¹³⁹ Eritreas brott innefattade även handlingar begångna mot krigsfångar; däribland misshandel samt underlåtande att skydda fångar från att dödas i anslutning till tillfångatagande. Krigsfångar utsattes även för prekära lägerförhållanden, inte minst i läger som upprättats i extremt heta ökenområden.¹⁴⁰

¹³⁴ AI, *Amnesty International Report 2014/15 - Eritrea*

¹³⁵ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 964

¹³⁶ US Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report Country Report*, s. 3

¹³⁷ UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, par. 1130

¹³⁸ IRIN News, "Ethiopia-Eritrea: Commission rules on border war claims", 2005-12-22, <http://www.irinnews.org/report/57646/ethiopia-eritrea-commission-rules-on-border-war-claims> (hämtad 2015-11-12); American Society of International Law, *ASIL Insights*, Volume 13, Issue 13, *Eritrea-Ethiopia Claims Commission: Damage Awards*, Michael J. Matheson, 2009-09-04, <https://www.asil.org/insights/volume/13/issue/13/eritrea-ethiopia-claims-commission-damage-awards> (hämtad 2015-11-12)

¹³⁹ Eritrea-Ethiopia Claims Commission, *Final Award - Ethiopia's Damages Claims between the Federal Democratic Republic of Ethiopia and the State of Eritrea*, 2009, par. 93, <http://www.refworld.org/docid/4a95032c2.html> (hämtad 2015-11-12); IRIN News, "Ethiopia-Eritrea: Commission rules on border war claims"; HRW, *Eritrea World Report 2010*, <http://www.hrw.org/world-report-2010/eritrea> (hämtad 2015-11-12)

¹⁴⁰ Murphy, Sean D., Kidane, Won & Snider, Thomas R, *Litigating War: Mass Civil Injury and the Eritrea-Ethiopia Claims Commission*, Oxford University Press, 2013-03-29, s. 279 ff samt 559

Civilbefolkning drabbades även av artilleribeskjutning och flygattacker. Bland annat angrep Eritrea de etiopiska städerna Mekele och Adrigat 1998, vilket orsakade civila dödsoffer.¹⁴¹

Under kriget företogs systematiska utomrättsliga avrättningar av soldater anklagade för feghet och desertering. Samma straff har givits soldater som efter kriget anklagats för samarbete med fienden.¹⁴²

10. Källförteckning

Elektroniska källor

Amnesty International (AI), *Amnesty International Report 2014/15-Eritrea*, 2015-02-25, <https://www.amnesty.org/en/countries/africa/eritrea/report-eritrea/> (hämtad 2015-10-15)

AI, *Eritrea: 20 years of Independence, but still no freedom*, 2013-05-09, <https://www.amnesty.org/en/documents/AFR64/001/2013/en/> (hämtad 2015-10-15)

AI, *Sudan must end forced return of asylum seekers to Eritrea*, 2012-08-16, <http://www.amnesty.org.au/news/comments/29505/> (hämtad 2015-11-23)

Danmark, Udlændingestyrelsen (Danish Immigration Service), *Eritrea-Drivers and Root Causes of Emigration, National Service and the Possibility of Return*, november 2014, <http://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=34579> (hämtad 2015-11-23)

European Asylum Support Office (EASO), *EASO Country of Origin Information Report Eritrea Country Focus*, maj 2015, <http://www.refworld.org/docid/557a94724.html> (hämtad 2015-10-16)

Eritrea, *Proclamation No 24/1992*, 1992, <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=54c0d9d44> (hämtad 2015-10-16)

Eritrea, *Proclamation on National Service No 82/1995*, 1995-10-23, <http://www.refworld.org/docid/3dd8d3af4.html> (hämtad 2015-10-16)

¹⁴¹ United Kingdom, Home Office, *Country of Origin Information Report. Eritrea*, 2013-09-18, s.19, <http://www.refworld.org/docid/523acfc4.html> (hämtad 2015-11-13)

¹⁴² UNHRC, *Report of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, par. 45

Eritrea, *Regulation No 4/1992 on Travel Documents and Immigration*, 1992-07-15, <http://www.refworld.org/docid/3ae6b4e02a.html> (hämtad 2015-11-23)

Eritrea-Ethiopia Claims Commission, *Final Award - Ethiopia's Damages Claims between the Federal Democratic Republic of Ethiopia and the State of Eritrea*, 2009, <http://www.refworld.org/docid/4a95032c2.html> (hämtad 2015-11-12)

Etiopien, *Penal Code of Ethiopia 1957 (Eritrean Transitional Penal Code)*, 1957-07-23, <http://www.refworld.org/docid/49216a0a2.html> (hämtad 2015-11-23)

Human Rights Watch (HRW), *Eritrea World Report 2010*, <http://www.hrw.org/world-report-2010/eritrea> (hämtad 2015-11-12)

HRW, *World Report 2015-Eritrea*, 2015-01-29, <https://www.hrw.org/world-report/2015/country-chapters/eritrea> (hämtad 2015-10-15)

HRW, *Letter to the UK Independent Chief Inspector of Borders and Immigration on Flawed UK Country Information and Guidance Reports on Eritrea*, 2015-06-30, <https://www.hrw.org/news/2015/07/01/letter-uk-independent-chief-inspector-borders-and-immigration-flawed-uk-country> (hämtad 2015-11-02)

IRIN News, "Ethiopia-Eritrea: Commission rules on border war claims", 2005-12-22, <http://www.irinnews.org/report/57646/ethiopia-eritrea-commission-rules-on-border-war-claims> (hämtad 2015-11-12)

Kibreab, Gaim, *The Open-Ended Eritrean National Service: The Driver of Forced Migration*, 2014-10-15/16, <http://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=33512> (hämtad 2015-11-20)

Lifos, Migrationsverket, *Situationen i Eritrea*, 2013-03-21, <http://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=29721> (hämtad 2015-11-23)

Lifos, *Temarapport: Folkarmén i Eritrea*, 2015-11-23, <http://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=36272> (hämtad 2015-11-23)

Matheson, Michael J., *Eritrea-Ethiopia Claims Commission: Damage Awards*, American Society of International Law, *ASIL Insights*, Volume 13, Issue 13, 2009-09-04, <https://www.asil.org/insights/volume/13/issue/13/eritrea-ethiopia-claims-commission-damage-awards> (hämtad 2015-11-12)

Migrationsverket, *Eritreanska asylsökande och flyktingar i Sudan*, 2013-02-27, <http://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=29168> (hämtad 2015-11-23)

Norge, Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, 2015-03-23, <http://landinfo.no/id/2969.0> (hämtad 2015-10-15)

Norge, Landinfo, *Eritrea: Reaksjoner mot hjemvendte asylsøkere*, 2015-03-23, <http://landinfo.no/id/2967.0> (hämtad 2015-10-25)

Norge, Landinfo, *Eritrea. Utstedelse av utreisetillatelse og ulovlig utreise*, 2015-04-15, <http://landinfo.no/id/2977.0> (hämtad 2015-11-02)

Norge, Landinfo, *Etiopia: Eritreiske flyktninger som krysser grensen til Etiopia*, 2015-01-23, <http://landinfo.no/id/2934.0> (hämtad 2015-11-07)

Regional Mixed Migration Secretariat (RMMS), *Country profile Eritrea*, maj 2015, <http://www.regionalmms.org/index.php?id=14> (hämtad 2015-11-06)

Storbritannien, United Kingdom, Home Office, *Country of Origin Information Report. Eritrea*, 2013-09-18, <http://www.refworld.org/docid/523acfc4.html> (hämtad 2015-11-13)

Storbritannien, United Kingdom, Home Office, *Country Information and Guidance Eritrea: Illegal Exit*, september 2015, <http://www.refworld.org/publisher,UKHO,,ERI,,,0.html> (hämtad 2015-11-02)

United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Eritrea*, 2011-04-20, <http://www.refworld.org/docid/4d4fe0ec2.html> (hämtad 2015-11-12)

United Nations Human Rights Council (UNHRC), *Report of the commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-04, <http://www.refworld.org/docid/55758a964.html> (hämtad 2015-10-15)

UNHRC, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, 2015-06-05, <http://www.refworld.org/docid/55758bab4.html> (hämtad 2015-11-20)

UNHRC, *Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea*, Sheila B. Keetharuth, 2014-05-13, <http://reliefweb.int/report/eritrea/report-special-rapporteur-situation-human-rights-eritrea-sheila-b-keetharuth-ahrc2645>, (hämtad 2015-10-15)

USA, US Department of State, *Eritrea 2012 Human Rights Report*, 2013-04-19, <http://www.state.gov/j/drl/rls/fs/2013/207761.htm> (hämtad 2015-11-18)

USA, United States Department of State, *Eritrea 2013 Human Rights Report*, 2014-02-27, <http://www.state.gov/documents/organization/220321.pdf> (hämtad 2015-11-23)

USA, US Department of State, *Eritrea 2014 Human Rights Report*, 2015-06-25, <http://www.state.gov/documents/organization/236568.pdf> (hämtad 2015-10-15)

USA, US Department of State, *2014 Trafficking in Persons Report-Eritrea*, 2014-06-20, <http://www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/countries/2014/226719.htm> (hämtad 2015-11-12)

USA, US Department of State, *2015 Trafficking in Persons Report-Eritrea*, 2015-07-27, <http://www.refworld.org/docid/55b73bf3e.html> (hämtad 2015-11-12)

Tryckta källor

Murphy, Sean D., Kidane, Won & Snider, Thomas R, *Litigating War: Mass Civil Injury and the Eritrea-Ethiopia Claims Commission*, Oxford University Press, 2013-03-29

Muntliga källor

Anonym källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Anonym källa B i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Anonym källa C i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Anonym källa E i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Diplomatisk källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Diplomatisk källa B i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Diplomatisk källa C i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Kibreab, Gaim, Research Professor, Course Director of MSc Refugee Studies, London South Bank University, School of Law and Social Sciences, e-post till Lifos, 2015-11-03